

Landskap: *Halland* Upptecknare: *Barbro Radby ö Folke Astegård*
 Härad: *Hölv* Berättare: *Bernhard Jonsson*
 Socken: *Ysby* Berättarens yrke: _____
 Uppteckningsår: *1956* Född år *1883* i *Ysby*

Personliga data. *s. 1.*

Beskrivning av gård. *s. 2*

Snickeri. *s. 2.*

Garvning av skinn. *s. 3*

Munkapanna. *s. 15. 3*

Tillverkning av laggkärl. *s. 4.*

Emigration. *s. 4.*

Elektriskt ljus och telefon. *s. 4.*

Torpare. *s. 5.*

Begravning. *s. 5.*

(foto s. 15. 2;

avg. nr.: X:2:22:6

X:2:17:4.

X:2:22:7.)

teckn. s. 3-4.

ACC. N:R M. 16335 :/

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

mg. nr. X1212216

Bernhard Svenssons far, Sven Jonsson, flyttade till Stens-
torp 1885 från Ysbygården där
han tjänat. Gården skötes nu
av Bernhard Svenssons fosterson
Åke Carlsson, född 1918, och är
hans hustru Maja-Lisa. De har
ett barn, Kjell-Ove.

Bernhard Svensson är lätt att
få att prata men svår att för-
stå.

Gården. När min far, Sven Jonsson, flyttade hit 1885 fanns ingen skog här utan bara ljunghed. Nu finns det mycket skog här, mest gran och björk. Granen är planterad. Far bröt jord här och nu finns det 5 tunnland åker. Gården föder en häst och två kor, svin och höns. De byggde i en enda länga och denevaragjord i korsvirke med kline. Taket var av halm blandat med ljung. Det var en högstuga. Den låg vinkelrätt mot nuvarande boningshuset och nästan på samma plats. Man kom direkt in i stugan och köket, - farstun byggdes senare(se fotogr. nedan, taget 1918). Kostallet var till vänster.

Längan revs 1939 och då uppfördes den som finns nu. (Gården består nu av ett tvåvånings boningshus av trä och uthus av trä).

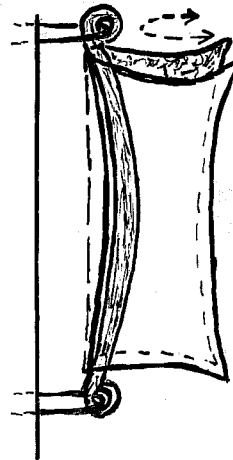

neg. nr. X:2:17:4

Hushållning. Far snickrade själv och han hade tre olika hyvlar för brädsponning. (Se fotogr., neg. nr X:2:22:7 [redacted] hyvel för hyvling av tungan. Hyvlarna var köpta av en snickare i Ysby, L.E. Ysander ?, för 1:25 per st. Se kalkering nästa sid.)).

Recept: 8/11 1888. B. 125

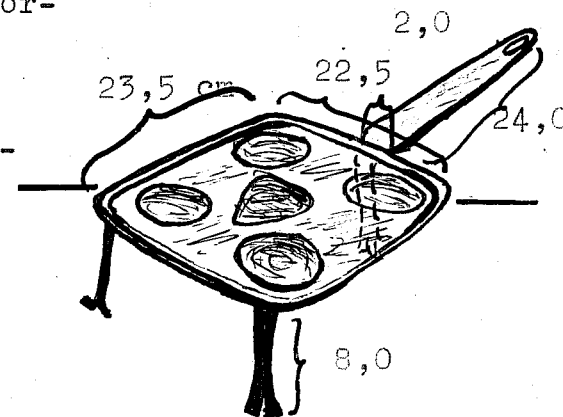
8/11 1888. 125

l.: 50 cm
b.: $3\frac{1}{2}$ cm
h.: 2 cm

Far garvade också skinn till husbehov. Skinnen fick ligga i salt och alun i 9 dygn, sedan drogs det mot en skinnvidja (se nedan) som satt fast i väggen. Den var av järnplåt. Sedan spändes skinnet upp och torkades.

Den här munkapannan (se fotogr. sid. 1 och skizz nedan) var mors och är säkert minst hundra år. Där var lock till också. De fyra fördjupningarna kallades nunnor och den i mitten hjärta. Den sattes direkt på härden.

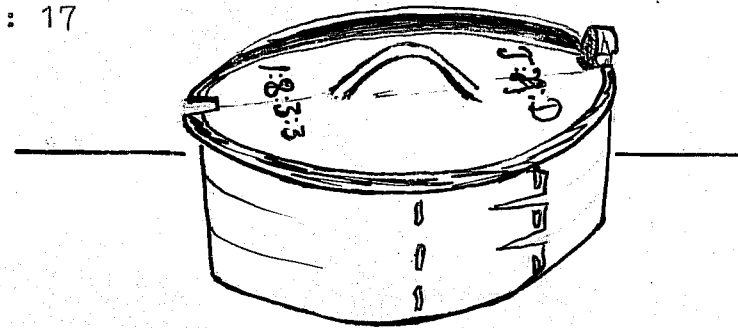

Binäringar. Morfar gjorde laggekärl och sålde. Den här asken som man hade för förning vid kalas har han också gjort. (Se LUF:s bildarkiv). Träet kokades och böjdes och botten sattes fast med trätappar.-För avfilning och putsning av laggekärnen invändigt användes en bandkniv (se skizz nedan).

L.: 45 cm

Br.: 32

H.: 17

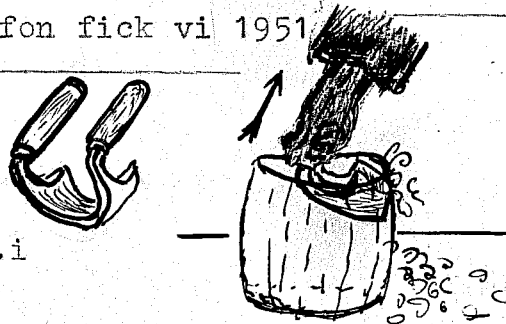

Matäska.

Emigration. Jag hade en fosterson till. Han emigrerade till Amerika. Det gjorde också en släkting till mig 1900. Det var för att dränglönen var så dålig: 25 kronor om året.

Elektriskt ljus och telefon.

Fotogen, karbid och tran användes fram till 1952 då vi la in elektriskt ljus. Telefon fick vi 1951

Bandkniv./t.h.i
arbete/.

Trähandtag: L: 8 cm
Br: 2
Järnegg :Bredast: 3
Smalast: 2
Tjockl.: 0,5
L.: 25,0
Avst. mell. handt.: 10,0

Jönstorp. På torpet Jönstorp bodde en man som hette Andreas Bengtsson. Han kallades Andreas Bössa eftersom han alltid bar gevär. Han dog 1903 och var då 77 år gammal. Min som brukar jorden där nu. Huset förföll och revs. Det hade ett rum och kök. Där var öppen mur och lergolv och ljunggavel. Där fanns också fårhus och luta.

Näringar. Han hade en ko, gris och höns. Vintertid fick han ofta tigga foder på Gosterbygget. Han tog upp torv till husbehov och jagade för resten. Han hade mynningsladdare. Han hade alltid ett smalalår (fårlår) hängande på väggen.

Begravningen. Han använde mycket brännvin. Då han låg för döden ville han försäkra sig om att han kom ordentligt i jorden och att det blev en ordentlig begravning med 10 liter brännvin. Det blev det också på Stenstorp.